

L'escena, d'ombra i mar

Una oportunitat per submergir-se en textos dramàtics, estrenats o no, i assaigs que dota de reflexió l'art efímer

Quatre llibres

Les portades dels llibres recomanats per a aquest estiu
EL PUNT AVUI

BOIRA / LA TRAVESSIA Lluïsa Cunillé / Josep Maria Miró

Editorial: Comanegra / Institut del Teatre
Pàgines: 188
Preu: 12,50 euros

VELLS TEMPS / CENDRES A LES CENDRES Harold Pinter

Traducció: Joan Sellent
Editorial: Comanegra / Institut del Teatre
Pàgines: 128
Preu: 12,50 euros

LA CRÍTICA TEATRAL EN ESPAÑA MariÁngeles Rodríguez Alonso

Editorial: Ibero-americana Vervuert
Pàgines: 315
Preu: 36 euros

«OTRO» TEATRO ESPAÑOL María M. Delgado

Editorial: Ibero-americana Vervuert
Pàgines: 666
Preu: 36 euros

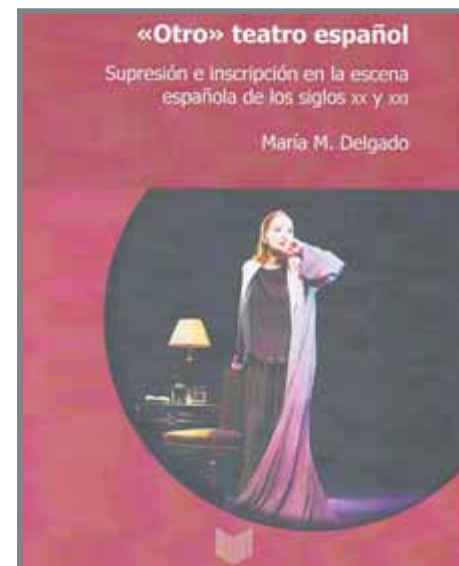
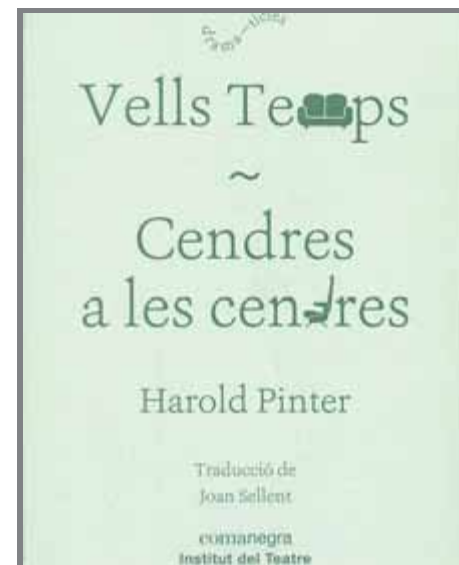
L’agost és un mes prou aturat en les cartelleres de Catalunya, a excepció de les sales de Barcelona militants i els festivals d’estiu. Els espectadors impacients que disfrutin aquests dies d’ombra i platja sempre poden procurar-se unes lectures que apaivaguin l’ànima: Comanegra ha editat els premis Frederic Roda 2014 (*Boira*, de Lluïsa Cunillé) i 2015 (*La travessia*, de Josep Maria Miró) en un sol volum. En la col·lecció de repertori teatral ha rescatat les traduccions de Joan Sellent de *Vells temps* i *Cendres a les cendres*. Per últim, dos volums d’assaig. Una interessant reivindicació de la crítica en el període del 1966 al 1982 (*La crítica teatral en España. Del franquismo a la transición*) i una mirada molt subjectiva i amb microscopi a partir de sis personatges teatrals *‘Otro’ teatro español*. Fresca lectura!

‘Boira/La travessia’

● Lluïsa Cunillé és l’autora a qui aquesta temporada el TNC dedica l’epicentre. Una de les obres que apareixen en aquest pack sobre la dramaturgia és *Boira*, una peça que ara es pot llegir d’avançada amb la peça de Josep Maria Miró. Casualment (o no tant) coincideixen en retratar ambigüament moments històrics des de la història contemporània (els 25 anys de la caiguda del Mur; el genocidi de Srebrenica amb la passivitat dels cascos blaus holandesos). En els dos textos, el relat és subjectiu, canviant, i és l’espectador el que acaba prenent la determinació de quina és la veritat i quina la decisió més apropiada. Miró sempre té una visió que transmet als seus traductors i membres de la companyia amb la condició que mai no es desveli. Ara, en un text molt generós, es destapa. La seva peça d’intriga remata amb una rèplica final aclaparadora. Tot i conèixer aquest desenllaç, venen moltes més ganes de veure’l en directe amb unes reaccions dels personatges que no apareixeran mai escrites en el paper.

‘Vells temps/Cendres a les cendres’

● Harold Pinter (1930-2008) és un clàssic. Amb un teatre carregat de pauses, que es

construeix a partir dels buits que generen els personatges és l’altre convidat d’aquest estiu. Fa molt poc temps que es va poder veure *Vells temps* a la Sala Beckett (es va estrenar al Grec 14 i va fer reposició dins de temporada, vist l’èxit de públic).

‘La crítica teatral en España’

● L’entusiasta teatral Mari Ángeles Rodríguez Alonso ha procurat fer un tall amb bisturí sobre el tractament de les crítiques des que va desaparèixer la censura a Espanya fins a la primera transició. Del seu valor a les taquilles, depenent de la recomanació més o menys generosa. Ho fa comparant autors (Valle-Inclán, Lorca, Buero Vallejo) i també companyies independents (Tábano, La Cuadra de Sevilla i Els Joglars). I entre els diaris de l’època i les revistes especialitzades (*Yorick*, juntament amb *Primer Acto* i *Pipirijaina*). Consta el pes editorial des d’on es publica i el diferent

tractament (molt més reflexiu i profund en les especialitzades) que en les de diari.

‘«Otro» teatro español’

● María M. Delgado es revela a limitar el teatre del segle XX i XXI a la de l’autoria (que, a més, queda orfe, durant més de mig segle). En el seu *‘Otro’ teatro español. Supresión e inscripció en la escena española de los siglos XX y XXI* repassa la història del teatre a partir de sis personatges que propicien una prospecció molt personal i que revela camins transversals: l’actriu Margarida Xirgu, l’empresari Enrique Rambal, l’actriu María Casares, l’actriu Núria Espert, el director Lluís Pasqual i La Cubana. Tot per demostrar que tot està per fer i repensar; que el teatre supera les estretors institucionals i les fronteres del teatre independent amb unes propostes comercials que són, alhora, de reivindicació festiva i denúncia social, si cal. *